

תת"ע 4268/03/20 - עארף יונס נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4268-03-20 מדינת ישראל נ' עארף יונס
תיק חיצוני: 10153578892

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	עארף יונס
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 7.12.20, ונדון לקנס המקורי הקבוע בצדה של העבירה בגינה נשפט.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2018; רע"פ 1711/20 סני חורי נ' מדינת ישראל (נבו 08.03.2020)); ומן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש ביום 22.12.20 והוא סירב לקבלו; וגם אם נניח כי המבקש נשפט בהעדרו עקב טעות של בא כוחו, אין כל הסבר סביר לשיהוי ממועד הדיון ועד הגשת הבקשה בחלוף למעלה מ-6 חודשים - שיהוי שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדין נמסרה למבקש-למי שגר עימו בבית (אמא), וחתימת המקבל מופיעה על אישור המסירה; כך שקיימת אינדיקציה ברורה לזימון המבקש לדין בו נשפט בהיעדרו; ולמעשה אין על כך מחלוקת. אלא שלטענת ב"כ המבקש, הוא הגיע לדין ואולם בית המשפט היה מלא, ובשל כך שהיה קבוע לו דיון אחר העביר יפוי כח וכתב העברה לעו"ד אחר אשר "עקב טעות ובהסח דעת" לא הופיע בתיק והמבקש נשפט בהעדר.

ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות (רעפ 8427/14 סאלם); ועל פי הפסיקה, שכחה, או טעות, או בלבול בנוגע למועד הדיון אינם עילה לביטול פסק דין. ראו למשל רע"פ 5146/09 **יהונתן שרעבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.07.2009). יתרה מכך, הטענות בדבר אי ההתייצבות לדין בשל טעות של עורך דין נטענו בעלמא וללא כל תימוכין. כמו כן, נפסק, כי שכירת שירותיו של עו"ד אינה גורעת מאחריותו של נאשם לגורל ההליך ולתוצאותיו, ואין בטיעון זה כדי להצדיק את אי ההתייצבות (ראו עפ"ת (מחוזי חי') 13586-07-11 **מחמוד מרדאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.09.2011); וגם אם המחדל של אי ההתייצבות לדין נעוץ בעורך דין, יש לראות את מחדל עורך הדיון כמחדלו של המבקש עצמו, אשר אף הוא לא דאג להתייצב לדין; ואף לא לברר מה היו תוצאות הדיון לאחר מועד הדיון אליו זומן כדן.

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו. ב"כ המבקש הסתפק בטענה כוללת לפיה רצה לנסות ולתקן את כתב האישום לאור כשלים אשר קיימים בתיק, אולם לא פירט דבר מעבר לכך. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הרים את הנטל המוטל על המבקש את ביטולו של פסק דין. (ראו רע"פ 1711/20 **סני חורי נ' מדינת ישראל** (נבו 08.03.2020)); וחרף הטענות, לא פורטו הטענות והנסיבות, לרבות תגובת הנהג במועד האירוע, מהן אוכל להסיק באשר לקיומו של עיוות דין.

גם העונש שהושת על המבקש (קנס המקור) הינו סביר, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין; וגם הטענה כי המבקש חויב באמצעי תיקון על ידי משרד הרישוי, הרי ש"מדובר בשיקול של תועלת ולא בשיקול של עיוות דין". (עפ"ת (מחוזי חיפה) 21418-12-15 **קויפמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.12.2015)).

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ז' אלול תשפ"א, 15 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

